

skal ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal, som vi tidligere her i Folketinget have drøftet meget indgaaende, og som ogsaa i forrige Rigsdagssamling var Genstand for mange Indlæg baade for og imod. Efter min Opfattelse er det urigtigt at unddrage Besætning og Maskiner fra Vurderingen. Jeg ser ikke rettere, end at der derved kommer en Vaklen ind i det Grundlag, paa hvilket denne Skat tænkes paalagt. Man gør derved en Undtagelse, man foretager et Fradrag for visse Ejendommers Vedkommende, som, hvis Bestemmelsen skulde gennemføres konsekvent, maa føre til, at man til sidst kun beskatter den rene Grundværdi. Naar man har gjort dette første Skridt med Hensyn til at undtage en Del af det, der hører med som et Element i Ejendommens Brug og Drift, ser jeg ikke rettere, end at man konsekvent Skridt for Skridt maa komme til at stryge Bygningerne som Genstand for Beskatning og til sidst maa holde sig til selve Grundens Værdi alene. Jeg vil ikke sige, at en saadan Skat vilde være urimelig og uforstandig; tværtimod, det er jo vel kendt, at der er mange, der endogsaa anse dette for at være Idealet af en Skat. Det er vistnok en noget overdreven Forestilling, men under alle Omstændigheder, en saadan Skat er ingeniørlig irrationel. At skride til en saa indgribende Ændring i Ejendomsskylden har imidlertid i hvert Fald i indeværende Samling ligget uden for Mulighederne. Jeg gør opmærksom paa, at som Ejendomsskylden nu bliver formet, kommer den til at lide af en Mangel, af en Inkonsekvens, hvis Virkning jeg tror i Tidens Løb vil komme til at gøre sig gældende. At Anvendelsen af denne Skat derved skulde være umuliggjort, vilde være en Overdrivelse, men jeg betragter Skatten som mindre rationel og mindre formaalstjenlig, end den var i den Skikkelse, hvori den forelaa efter Regeringsforslaget. — Jeg skal endvidere nævne for Ejendomsskyldslovens Vedkommende, at Fradragreglerne i § 6, gældende for Beskatningen af mindre Landejendomme og for Smaahuse, som bebos af een Familie, ere blevne noget ændrede. Disse Ændringer ere ikke af nogen mere indgribende Natur, end at jeg særdeles vel har kunnet tiltræde dem. — Endelig skal jeg tilføje, at der er sket den Forandring med Hensyn til Udgifterne ved Vurdering til Ejendomsskyld, at Halvdelen af disse Udgifter foreslaas paalagt Kommunerne. Dette er i og for sig meget rimeligt, idet Vurderingen til Ejendomsskyld ikke blot

vil tjene som Grundlag for Paaligning af Skatten til Staten, men ogsaa som Grundlag for Kommunernes Paaligning. Vurderingen foregaar altsaa ikke blot i Statens, men ogsaa i Kommunernes finansielle Interesse, og det er derfor rimeligt nok, at Udgifterne derved, især da de vilde blive meget betydelige, fordeles mellem Stat og Kommune.

Jeg har hermed gjort Rede for de Hovedændringer, som Lovforslagene ere undergaaede i det andet Ting, og idet jeg gentager, at disse Ændringer ikke i nogen Henseende kunne siges at være af en saadan Natur, at de paa indgribende Vis have forandret de Lovforslag, som i Fjor med saa stor Tilslutning bleve vedtagne her i Tinget, skal jeg tilraade, at vi vedtage Lovforslagene, saaledes som de nu foreligge, tilsendte os fra det andet Ting.

Thomas Larsen: Naar vi nu atter i Aar genoptage Forhandlingerne om Skattelovene, kunde det være meget fristende at komme ind paa at drage Linierne for Skattelovens Gang gennem de mange Aar, hvor vi have beskæftiget os med disse Love. Jeg skal imidlertid modstaa denne Fristelse, idet jeg gaar ud fra, at disse forskellige Behandlinger, som Skattelovene have været underkastede til de forskellige Tider, staa ærede Medlemmer i frisk Minde. Jeg skal derfor væsentlig indskrænke mig til at omtale de Ændringer, Skattelovene nu sidst ere undergaaede i det andet Ting, men skal dog tillade mig først at fremkomme med nogle almindelige Betragtninger. Naar jeg undlader at omtale de tidligere Stadier paa Skattelovens Gang, er det ogsaa noget af den Grund, at det maaske kunde føre til, at Forhandlingerne kom til at bevæge sig paa det storpolitiske Omraade, hvad jeg vilde anse for at være uheldigt, og som kun vilde tjene til at sinke Sagernes Gang i Stedet for at fremme dem. Men jeg synes dog, at jeg er nødt til at knytte den historiske Traad, for saa vidt som jeg ikke kan undlade at omtale Sagernes Gang, siden de sidst forlode dette Ting.

Det vil erindres, at Forslagene bleve fremsatte af Regeringen her i Folketinget

Rettelse.

Sp. 4436; L. 26 f. o.: „Minørerne ved Lyngby og Frederiksdal“, læs: „Museerne ved Lyngby og Beboerne i Frederiksdal“.